Germania l-a sărbătorit pe A.-O. Popa

(Grigore Constantinescu – 6 martie 2008)

Relativ de curând, marele artist român, clarinetistul, compozitorul şi dirijorul Aurelian-Octav Popa a intrat în al şaptelea deceniu de viaţă, eveniment oarecum discret marcat acasă, probabil cu prietenii şi familia. Deşi merita mult mai mult, faţă de faima sa internaţională, artistul s-a multumit cu datele subiective ale ultimelor evenimente – a devenit bunic! – şi de faptul că poate continua să creeze ca musician.

Mai departe de ţară, în Germania, la Oldenburg, compozitoarea Violeta Dinescu s-a preocupat totuşi de această aniversare. Universitatea din Oldemburg l-a invitat pentru realizarea a trei concerte omagiale prilej cu care Aurelian Octav Popa şi-a demonstrat, cu naturaleţea-i obişnuită, bucuria de a fi musician. Poate nu aflam despre aceste evenimente dacă presa germană nu ar fi găsit de cuvinţă să le remarce. Iată motivaţia reluării unui material publicat de Nordvest Zeitung, sub semnătura criticului Volker Timmermann: „...Aurelian-Octav Popa aparţine speciei rare a muzicienilor universali. În patria sa română acest discipol al lui Celibidache se bucură de o preţuire înaltă. La Kulturzentrum s-a văzut imediat pe ce se întemeiază această faimă: Popa este un maestro al metamorfozelor sonore. El poate, cu clarinetul său, să cânte ca o voce umană, cum a fost în melancolica Sonată de Brahms. El te invită să surâzi, ca în finalul plin de umor al Sonatei de Poulenc. Universul de caractere din Piesele-fantezii de Schumann îl dezvăluie, printr-o structurare diferenţiată, într-un chip cu totul nou. Complexitatea lui Aurelian-Octav Popa impresionează şi te atinge nu doar prin tehnică de primă clasă – înainte de toate, tonul său extrem de variabil are un chip cu totul nou. El tensionează clarinetul său, ca în clipa următoare să lumineze cu strălucirea acută a unui metal preţios. Partea a doua a concertului a fost realizată împreună cu soţia sa, fascinanta violistă Sanda Crăciun Popa Împreună, ei impletesc căldura carismatică a instrumentelor lor şi se înconjoară de o simţire similară. Prelucrarea unor fragmente de Rameau, Daquin, Telemann şi Purcell a fost presărată de cei doi soţi români cu nuanţa lor proprie de umor."

Să încheiem remarcând că unul dintre concertele cu orchestra Universităţii de la Oldenburg a fost dedicat de artistul aniversat producţiei de lucrări noi ale tinerilor compozitori ai acestui Institut, eveniment salutat de toţi cu entuziasmul cuvenit acestei vizite de Maestru.